

Posudek

Sinenkaia, Tatiana: Naturalizace Rusů v České republice. Bakalářská práce. Fakulta humanitních studií Univerzity Karlovy v Praze, Praha 2014, 103 s., 8 příloh.

Tatjana Sinenkaia ve své práci řeší otázku „naturalizace“ občanů Ruské federace v České republice, tedy otázku získání českého státního občanství na základě podané žádosti cizince. Tento akt prezentuje jako „zlomový čin“ vlastní volby a pojednává o něm jako o procesu, do kterého vstupují různé aspekty. Mezi tyto aspekty řadí autorka bakalářské práce na jedné straně podmínky české státní legislativy, za nichž může cizinec, tedy i občan Ruské federace, získat české občanství, a dále reakce ruských žadatelů na tyto podmínky. Na straně druhé mezi ně začleňuje důvod migrace Rusů - občanů Ruské federace do České republiky, průběh jejich adaptace na české kulturní prostředí, míru integrace do české společnosti, důvody rozhodnutí a připravenost přijmout české občanství, a také dopady do identitních postojů těch, kteří české občanství získali.

Ve své rozpravě pracuje Tatjana Sinenkaia s dokumenty české státní legislativy, které se vztahují k udělování státního občanství cizincům. Svou rozpravu o postojích ruských imigrantů pak buduje na polostrukturovaných rozhovorech s osmi informátory – Rusy žijícími v ČR (Praze) po dobu nejméně let, kteří již získali české občanství nebo o toto občanství požádali. Pracuje tedy s daty získanými od malé skupiny, avšak od skupiny, do níž měla přístup a jejíž důvěru si získala již vzhledem ke stejné prožitě zkušenosti migranta a ruskému původu.

Nutno konstatovat, že Tatjana Sinenkaia záměr podat ucelený obraz procesu přijetí českého státního občanství ruskými imigranty naplnila. Dostala i cíli kriticky a ve vzájemném srovnání prezentovat shodné i vzájemně si odporující postoje, které zaznamenala u vybrané skupiny respondentů. Ve své rozpravě však dosáhla daleko více: podala čtenáři (a badatelům) jedinečnou interpretaci jednotlivých aspektů „naturalizace“ z pozice ruské imigrantky. Zejména v pasážích pojednávajících o podmínkách a procesuálních obtížích získat české občanství je její interpretace unikátní.

Určité rozpaky naopak mám u vstupní teoretické kapitoly. Nejedná se ani tak o zjednodušení, které výkladová zkratka samozřejmě přináší (charakteristika ruské migrace do ČSR/ČSSR). Závažnější je skutečnost, že při rekapitulaci a odkazech na teoretické závěry různých badatelů Tatjana Sinenkaia důsledně zachovala jimi použitou terminologii, tedy terminologii doby vzniku textů. Tím vytvořila situaci, v níž se mnohdy ztratila. Nutno si ovšem uvědomit, že čeština není jejím mateřským jazykem.

Neznalost českého pravopisu pak také poznamenala předložený text. Tyto omyly jsou omluvitelné, i vzhledem k úrovni pravopisu některých českých studentů. Lze však doporučit napříště dát své texty k jazykové korektuře češtináři.

Práce Tatjany Sinenkaii splňuje požadavky kladené na tento typ závěrečných prací a doporučuji ji proto k obhajobě. Hodnotím ji jako práci velmi dobrou.

V Praze 4. 6. 2014

Mirjam Moravcová

